

Ensamhetens sällskapsrum

Någons man
sitter bredvid en annan kvinna
opresenterade
sitter de där framför tv:n
i varsin rullstol

någons pappa
som minns småbarnsåren
mer än nuet

också någons morfar
men barnbarn blir stora
och världen är vid
vitaliteten rusar rastlöst vidare

något av en lokalkändis
okänd i det stora hela
suckar djupt
i ensamhetens sällskapsrum
magasinerad
och utmanövrerad av livet

några andra
hasar osaligt runt i rummet
korttidsboende
med någon inombords
som de har svårt att minnas

han stålsätter sig och tar farväl
till flyktigt besök

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten